

[Axel Kristensen.]

vurdering til efteråret. Da ville man ikke kunne undgå at se på, hvorledes disse spørgsmål skulle behandles.

Jeg finder det rimeligt at gennemføre det lovforslag, jeg her har fremsat.

Holger Eriksen: Når det gælder om at bevare en økonomisk fordel, som en eller anden klasse med urette har oppebåret, finder man gerne en stakkels gammel enke, der skal bruges som bevis for, at det ville være urimeligt, i hvert fald uheldigt, at foretage en ændring. For den ærede ordfører for forslagsstillerne består enken i dette tilfælde i de gamle mennesker, der på et tidligere tidspunkt har købt et en-familieshus, og som nu opdager, at deres indtægter på grund af inflationen kun vanskeligt lader dem dække udgifterne, eller, som det hedder i den presse, der har rejst denne sag: gennem det, der nu er foreslået, bliver de jaget fra hus til hjem.

Det er inflationen, der har gjort det, siger den ærede ordfører. Lad os derfor et øjeblik se på de pågældende og deres forhold til inflationen. Reglen er jo ved køb af en villa, at udbetalingen er forholdsvis ringe, og at man efterhånden afbetaler på gælden. Afbetalingen sker her ved penge, der bliver mindre og mindre værd, hvilket jo har været en fordel for køberen. Hvis ejeren nu har lån for de to tredjedele af værdien, og denne, som af den ærede ordfører nævnt, er steget med 40 pct., betyder det ikke blot, at hans ejendomskapital er steget med 40 pct., nej, den er også steget med 40 pct. af de to tredjedele, han skyldte bort, og er derved blevet mere end fordoblet, eller sagt på en anden måde: det, som kreditorerne har tabt ved inflationen, har ejeren modtaget i form af gevinst. Vedkommende er således ikke blevet dårligt behandlet af udviklingen.

Heroverfor gøres gældende, at kapitalforøgelsen først bliver effektiv ved salg; men det er jo ikke rigtigt. Kapitalforøgelsen giver grundlag for optagelse af nye lån, der kan bruges til at leve for.

Lad os dernæst se på, hvilke beløb der er tale om. Netop med den kategori af medborgere, som den ærede ordfører henviser til, er det vel ikke nødvendigt at bruge de største villaer som eksempel. Lad os

tage en med en handelsværdi på 80 000 kr., hvilket formentlig vil svare til en vurderingsværdi af 60 000 kr. En sådan villas overskud vil efter den nye ordning blive øget med 300 kr., eller rettere sagt: dens underskud vil blive formindsket med 300 kr. Det betyder for en mand med en skala-indtægt på 10 000 kr. en årlig skatteforøgelse på 78 kr., og naturligvis, hvis man tager en villa med en værdi af 40 000 kr., bliver skatteforhøjelsen kun på ca. 50 kr. Det er jo ikke så forfærdelig meget, og navnlig ikke når man tager hensyn til, at for kommuneskattens vedkommende gælder, at jo større indtægten bliver, jo lavere bliver skatteprocenten, og så vil man igen se, at ikke engang dette beløb betegner den egentlige merudgift; den bliver mindre end nævnt.

Nu er det jo sådan, at det er ikke så forfærdelig lang tid siden, at man gennemførte en væsentlig forhøjelse af ydelserne for statslån. Det var i høj grad de to partier, de ærede forslagsstillere repræsenterer, som gik ind for, at man skulle have denne forhøjelse. Det var en forhøjelse af en helt anden størrelsesorden. Da tænkte man ikke på hus og hjem, da tænkte man ikke på de stakkels grundejere; det er først nu, man er kommet til den opfattelse, og man får uvilkårligt en mistanke om, at det ikke kan være ud fra hensynet netop til dem, der har de små villaer; det må snarere være ud fra hensynet til dem, der har de store, at man har fremsat forslaget. Det er dem, man vil spare.

Hvis de ærede forslagsstillere virkelig ville tage hensyn til de små, kunne de være kommet med et forslag om f. eks. at sætte de $3\frac{1}{2}$ pct. ned til 3 pct. for de villaer, der har en ejendomsskyldværdi under 35 000 kr., og så ansætte 6 pct. som det rimelige for de øvrige. Det havde der været nogen mening i. Så havde man præciseret det sociale formål. Jeg mener ikke, det er heldigt med en sådan skattelovgivning, men så havde der i hvert fald været konsekvens i det, man fremfører. I øjeblikket synes jeg ikke, der er det.

Jeg er gået så indgående ind på denne side af sagen i håb om, at jeg til gengæld kunne opnå, at den ærede ordfører ville beskæftige sig med den anden side af sagen, hvilket den presse, der har angrebet for-